

Monty, tomu se říká vděk?

Napsal uživatel Slávka-vy-
Neděle, 24 Říjen 2010 23:25

Nebudu zapírat, byla jsem zvědavá! U Náčelníka se ve středu 30. září 2010 sešlo dost početné publikum a na moje tázavé:"Tak jak je?" mi byl odpovědí úsměv stejně široký jako **Monty** sám:"Uvidíš!" Montyho následné počínání na pódiu ve mně vyvolalo pár otázek a tak se je tu pokusím nastínit s přesvědčením, že tento osobitý hudebník má fakt smysl pro humor.

Tak třeba by mě zajímalo, proč muzikanti přijíždějící z Brna mají tak neodolatelné puzení otírat se o Pražáky? Letos jsem to zažila u třech ze čtyř, co jsem slyšela. Samozřejmě v dobrém a v legraci, ale stejně! Muzikanti z jižních, západních, severních ani východních Čech, dokonce ani z jiných koutů Moravy nic, na vrub matičky Prahy a jejích obyvatel nepadlo ani slovo. Možná na to mají v Brně nějaké školení? "Jedeš do Prahy? Tak tam těm Cajzlům připomeň, odkud jsi!" Nevím...

Pak jsem taky měla pocit, že Monty to má nějak zvláště nastavené, pokud jde o vděčnost. Jednu chvíli nás pohnul téměř k slzám, když děkoval **Honzovi Žambochovi**, že mu nabídl hostování na svých koncertech: Zrovna on, muzikant, na kterého lidi chodí, pozval chlápka, který ještě tak moc známý není. A my, dojatí, oběma spontánně zatleskali. Jenže pak si Monty pozval Honzu na pódium a začal:"Nezapomeň, kdo tě veze domů! Tak abys nemusel jít pěšky!" péroval ho čistě jenom kvůli tomu, aby Honza z nás, jako z doprovodného pěveckého sboru, dostal na tom správném místě, v písničce

Kontrasty na sněhu

, jedno kratičké zasyčení. No, a já zase nevím, možná bychom syčeli ochotněji, kdyby nám nechal větší plochu než ty dvě vteřiny? Jasně, dělali jsme, co se dalo, aby byl Monty nakonec spokojený a Honza nemusel na stopa... Ale stejně, ta pachuč v ústech zůstala. Tomu se říká

Monty, tomu se říká vděk?

Napsal uživatel Slávka-vy-
Neděle, 24 Říjen 2010 23:25

---

vděk, Monty?

A poslední úvaha, týkající se pracovních úrazů. I na fotkách je to vidět - Monty hraje na kytaru s vervou, má svůj styl, k němuž patří chvílemi i výrazná práce hlavou. Viděla jsem to jednou v televizi, nějakí (zřejmě) rockeři tam téměř zběsile cukali hlavama a jejich dlouhatánské vlasy poletovaly do rytmu... Monty nemá vlasy tak dlouhé, ale stejně - nemůže se stát, že by se zapletly do strun? Jauvajs! Při té představě mě až zamrazí. A co krční páteř? Jak dlouho se takové prostocviky dají provádět beztrně? Představa bolestivě zablokovaného obratle taky nic moc! Nebudu to dál natahovat - Monty-muzikant mi sedne víc než Monty- bavič. Taky jsem se smála s ostatními, protože s Montym sranda je, akorát asi nejsem sto na stopro ocenit všechny jeho špílce. Prostě i posluchači můžou být někdy poněkud rozladěni (nebo naladěni v jiné tónině), nejen mandolína za stovku, kterou Monty předvedl v úvodu. Nakonec trochu vážnější poznámka - Honza Žamboch komentoval večer U Náčelníka jako "možná ne zcela humorný, ale z mé strany prožitý na plný plyn". A já mu moc děkuju, že připomněl i svého "stříbrovlasého anděla" - třeba i pro památku jiného, kterému vlasy zešedivět nestačily.